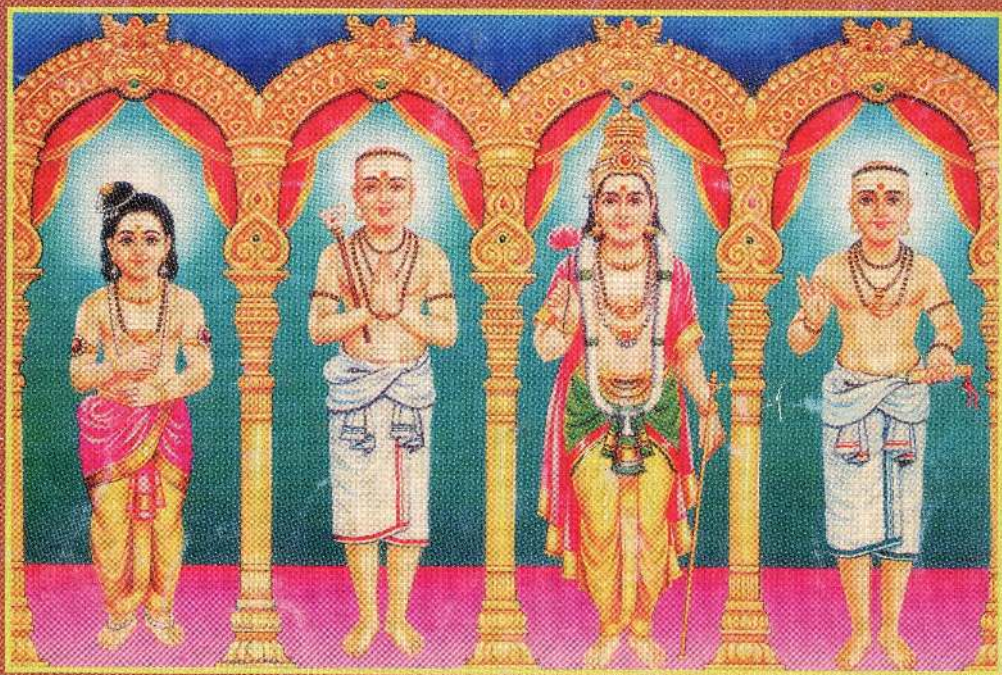

சைவ நெய்

ஆண்டு-09

தமிழ்க் கல்விக் கழகம்
பேர்மனி

சைவ நெறி

ஆண்டு - 9

தமிழ்க் கல்விக் கழகம்
யேர்மனி

முன்னுரை

புலம் பெயர்ந்து யேர்மனியில் வாழும் எமது இளைய தலைமுறையினர் அந்நிய மொழிக்கல்வி, கலாச்சாரங்களில் மூழ்கி தாய்மொழிக் கல்வியறிவு அற்றவர்களாக வாழ்ந்து இன அடையாளத்தை இழந்து விடாதிருக்கும் நோக்கில் 16 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தாய்மொழிக்கல்வி, கலை, கலாச்சாரப் போதனைகளை தமிழாலயங்களுடாக நடாத்தியதன் பேறாக இன்று சுமாரான அறிவாற்றலை பெற்றுத் தமிழர்களாகவே வாழும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளமை யாவரும் அறிந்த ஒன்றே.

அன்று தொடே எமது சமயநெறிகளையும் பிள்ளைகளுக்கு ஊட்ட வேண்டும் என்ற ஆர்வம் கொண்டிருந்தோம். அப்பாடத்தைக் கற்பிக்க வேண்டியதன் கட்டாயமும் சூழ்நிலையும் தற்போது கைகூடியுள்ளமை மகிழ்வு தருகின்றது. அதனால் சைவ, கிறீத்தவ நூல்களை வழங்கி ஆண்டுதோறும் தேர்வு நடாத்திச் சான்றிதழ்களும் பரிசில்களும் வழங்கி உணர்வுட்டத் தீர்மானித்து அதற்குரிய பாடநூல்களை வழங்கியுள்ளோம்.

அன்பு, பண்பு, கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்ற உன்னத கோட்பாடுகளை இளமை தொட்டு வளர்த்தெடுக்க அவரவர் சார்ந்த சமய நெறிகள் வழிகாட்டுகின்றன. ஆகவே தாய்மொழிக்கல்வியில் ஒரு தரமான நிலை கண்டுள்ள எமது பிள்ளைகளுக்குச் சமயநெறிகளைக் கற்பிப்பதற்குரிய காலம் கனிந்துள்ள இவ்வேளை ஆசிரியர்களோடு பெற்றோரும் இணைந்து இச்செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்து மாணவ சமூகம் நல்லவர்களாகவும் வல்லவர்களாகவும் வாழ வழி வகுத்தல் வேண்டுமென தமிழ்க்கல்விக்கழகம் தயவாக வேண்டிக் கொள்கின்றது.

தமிழ்க்கல்விக்கழகம்.

யேர்மனி.

பொருளடக்கம்

பாடம்	பக்கம்
01. கடவுள்	01 - 02
02. விடமுண்ட கண்டன்	03 - 08
03. திருமுறைப் பாடல்கள்	09 - 10
04. சம்பந்தர் தேவாரம்	11 - 16
05. திருவிசைப்பா	17 - 18
06. திருப்பல்லாண்டு	19 - 21
07. திருமந்திரம்	22 - 23
08. தோத்திரப்பாடல்கள்	24 - 27
09. பெரியபுராணம்	28 - 29
10. திருக்கோயில் வழிபாடு	30 - 34
11. விபூதி	35 - 38
12. திருக்கேதீச்சரம்	39 - 43
13. சரியையும் கிரியையும்	44 - 49
14. ஸீலஸீ ஆறுமுகநாவலர்	50 - 52
15. பெரியோரைக் கனம் பண்ணல்	53 - 54
16. சைவ ஒழுக்கம்	55 - 57
17. திருக்குறள்	58 - 61

01. கடவுள்

உலகத்துக்குக் கருத்தா சிவபெருமான். அவர் கடவுள். இறைவன் என்றெல்லாம் சைவ சமயிகளால் அழைக்கப்படுகின்றார்.

சிவபெருமான் உள்ளத்தைக் கடந்து நிற்பவர். அதே வேளையில் உள்ளத்தின் உள்ளும் நிற்பவர். அதனால் கடவுள் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். மேலும் எப்பொருளினுந் தங்குவோன் என்னும் பொருளில் இறைவன் என்றும், இவ்வுலகத்தையும் உயிர்கள் அனைத்தையும் அருளாட்சி புரிவதால் ஆண்டவர் என்றும், உயிர்களுக்குத் தலைவராக விளங்குவதனால் பசுபதி என்றும் கூறப்படுகின்றார்.

இறைவன் என்றும் உள்ளவர்; எங்கும் நிறைந்தவர்; எல்லாம் அறிபவர்; எல்லாம் வல்லவர். அவரே பரம்பொருள். அதாவது முழுமுதற் கடவுள் ஆவார். உயிர்கள் உய்யும் பொருட்டு இறைவன் ஐந்தொழில்களை ஆற்றுகின்றார். இந்த ஐந்தொழில்களையும் திருவருட்சக்தியைக் கொண்டு ஆற்றுகின்றார். இத்திருவருட்சக்தி பராசக்தியாகும். சிவனுடன் சக்தி வேறுபடாது இணைந்தே இருக்கின்றது என்பது சைவ சித்தாந்த மரபு. இதனால் இறைவனை அம்மை அப்பனாகப் போற்றுவர். இம் மரபிற்கு இணங்க சைவ சமயிகள் இறைவனை அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தத்தில் வழிபடுவர்.

‘அப்பன் நீ அம்மை நீ’

‘பண்ணினேர் மொழியாள் உமைபங்கன்’

போன்ற திருமுறைப்பாடல் அடிகள் இதனைத் தெளிவு படுத்துகின்றன.

மேலும் சிவபெருமான் உயிர்களுக்கு இம்மை மறுமை இன்பங்களையும், முத்தி என்னும் பேரின்ப நிலையையும் அருளுவதற்காகச் சந்திரசேகர் முதலான இருபத்தைந்து முர்த்தங்களை எடுத்து அருள் புரிகின்றார்.

பயிற்சி

பின்வரும் வினாக்களுக்கு சுருக்கமான விடை எழுதுக.

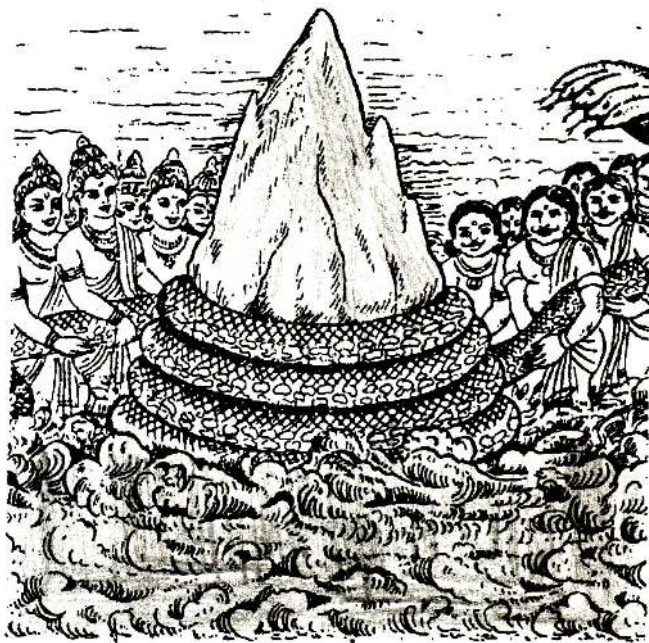
1. உலகத்திற்கு கருத்தா யார்?
2. இறைவன், கடவுள் என அழைக்கப்படக் காரணம் யாது?
3. இறைவனது முர்த்தங்கள் எத்தனை?
4. உயிர்கள், இறைவனை ஏன் வழிபாடுசெய்தல் வேண்டும்?

02. விடமுண்ட கண்டன்

எந்தக்காரியத்தைத் தொடங்கும் பொழுதும் கடவுள் வழிபாடு செய்வது சைவசமயத்தவர் வழக்கமாகும். எனவே, கடவுள் துணையால் எடுத்தகாரியம் இடையூறின்றி நிறைவேறும் என்பது சைவ மக்களது நம்பிக்கை. கடவுளை வழிபடாமல் ஒரு காரியம் செய்யத் தொடங்கினால் எத்தகைய விளைவுகள் ஏற்படும் என்பதை 'விடம் உண்ட கண்டன்' கதை உங்களுக்கு உணர்த்தும்.

முன்னொருகாலத்தில் அசுரர்கள் வரங்கள் பல பெற்றிருந்தார்கள். அதனால், அவர்கள் தேவர்களைத் துன்புறுத்தினார்கள். அதனைத் தாங்கமுடியாத தேவர்கள், பிரம்மதேவரிடம் சரண்புகுந்து அசுரர்களை வெல்லும் முறையைத் தெரிவித்து அழிவில்லாத வாழ்வைத் தருமாறு வேண்டினர். பிரம்மதேவர் அவர்களை விஷ்ணுவிடம் அழைத்துச் சென்றார். "பாற்கடலைக் கடைந்து அமிர்தம் பெற்று விட்டால் அழிவில்லாது வாழலாம். ஆனால், அதற்கு அசுரர் உதவியும் வேண்டும்" என்று விஷ்ணு கூறினார். அமிர்தம் பெற்று அழிவில்லாது வாழும் நோக்கில் தேவர்கள் அசுரர்களை அழைத்தனர். அவர்கள் மந்தர மலையை மத்தாகவும் வாசுகி என்ற பாம்பைக் கடைகயிறாகவும் பயன்படுத்தித் திருப்பாற் கடலைக் கடையத் தொடங்கினர். தேவர்கள் பாம்பின் வாற்பக்கத்தில் நிற்க, அசுரர்கள்

மலைநேராக நில்லாது சாய்ந்த வண்ணம் ஆடியது. அதனை அவதானித்த விஷ்ணு ஆமை வடிவமாகிய கூர்ம வடிவம் எடுத்தார். மலையின் கீழே சென்று அதனைத் தமது முதுகிலே தாங்கிக் கொண்டார். பின், மலை சாயாமல் நேராக நின்றது.

அதன் பின் தேவர்களும் அசுரர்களும் விரைவாகக் கடலைக் கடையத் தொடங்கினர். இரு சாராரும் அமிர்தத்தை விரைவில் எடுக்கும் ஆர்வத்தால் முழுப்பலத்துடன் தத்தம் பக்கத்தை இழுத்தனர். அதனாற் பல வகையாலும் துன்புற்று மூச்சு விடத் திணறிய வாசுகி, தன்னுள்ளிருந்த நஞ்சைக் கக்கியது. அந்த

நஞ்சின் அகோரத்தினாலே தலைப் பக்கத்தில் நின்ற அசுரர்களுடைய உடம்புகள் கரிய நிறமாயின. வாசுக்கிக்கிய அந்த நஞ்சின் அகோரத்தை எவராலும் தாங்க முடியவில்லை. எனவே, இந்திரன் முதலான தேவர்கள் அனைவரும் சிவபெருமானிடம் சென்று தமக்கு நிகழ்ந்த துன்பத்தைக் கூறித் தம்மைக் காத்தருளுமாறு வேண்டினர்.

தேவர்களும் அசுரர்களும் பாற்கடலைக் கடையத் தொடங்குமுன் இறைவனை நினைந்து, அவரது ஆசியைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் அதனைச் செய்யத் தவறிவிட்டனர். எனினும், ஒரு முயற்சி செய்யும் பொழுது, இடையூறு ஏற்படும் வேளையில் இறைவனை நினைப்பது உலக இயல்பு. அவ்வாறே, தேவர்களும் அசுரர்களும் ஆபத்து வந்தபோது இறைவனின் துணையை நாடவேண்டும் என்ற நல்லறிவைப் பெற்றனர்.

சிவபெருமான் எல்லா உயிர்களிடத்திலும் பெருங்கருணை உடையவர். தன்னை வணங்குபவர்களுக்கும் வணங்காதவர்களுக்கும் ஒரேவகையில் அருள்புரியும் இயல்பினர். இத்தகைய கருணைக் கடலாகிய சிவபிரான் தேவர்களின் வேண்டுகூறுக்கு இணங்கி, அவர்களது குறையை நீக்கத் திருவுளங்கொண்டார்.

எம்பெருமான், தம்முடைய அணுக்கத் தொண்டரான சுந்தரரிடம் நஞ்சினைத் திரட்டிக் கொண்டு வரும்படி பணித்தார். சுந்தரர் மிக எளிதாக அந்த நஞ்சினை

எடுத்துக் கொண்டு சென்றார். அவர் அவ்வாறு செய்வதற்கு இறைவனது திருவருள் அவருக்குத் துணையாய் இருந்தது. அச்செயலினால் அவர் ஆலாலசுந்தரர் என அழைக்கப் படலானார்.

சுந்தரர் திரட்டிக் கொடுத்த நஞ்சினைச் சிவபெருமான் எடுத்து விழுங்கினார். அந்த நேரம் தேவர்கள், இறைவனிடம் பின் வருமாறு விண்ணப்பித்தனர். “எம்பெருமானே, தங்கள் பெருங்கருணையால் எங்கள் குற்றத்தை மன்னித்தீர்கள் தங்களை வணங்கி ஆசிபெறாது பாற்கடல் கடைய முற்பட்ட எங்களை ஆலகாலத்தால் அழிவு வராமற் காப்பாற்ற ஆலகாலத்தை ஏற்றீர்கள். இவ்வருட் செயலை யாவரும்

என்றும் நினைவில் வைத்திருக்கும் வகையில் ஆலகாலத்தைத் தங்கள் மிடற்றிலே என்றும் இடம்பெற வைத்து அருள்புரிய வேண்டும்". என்று பணிவாகக் கேட்டனர். சிவபெருமானும் அதற்கு இசைந்தார். சிவபிரான் தமது தொண்டர்கள் கொடுத்த நஞ்சை விழுங்கியவுடன் பார்வதியமமையார் விடம் இறங்காவண்ணம் சிவபெருமானின் கழுத்தைத் தமது திருக்கரத்தினால் இறுகப்பற்ற, நஞ்சு கழுத்தின் கீழ் இறங்காமற் கண்டத்தில் நின்று விட்டது. அதனாற் சிவபிரானுக்கு நஞ்சுண்ட கண்டன், விடமுண்ட கண்டன் என்ற நாமங்கள் உண்டாயின.

திருஞானசம்பந்தர் தமது திருக்கேதீச்சரப் பதிகத்தில் மேற்படி அற்புதத்தைப் பின்வருமாறு போற்றிப் பாடியுள்ளார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கரியகறைக் கண்டன் நல்ல கண்மேலொரு கண்ணான் வரியசிறை வண்டியாழ்செய்யும் மாதோட்டநன் னகரில் பரியதிரை எறியாவரு பாலாவியின் கரைமேல் தெரியும்மறை வல்லான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பயிற்சி:

(அ) பொருத்தமான சொற்களை வைத்துக் கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக.

1. தேவர்களும் அசுரர்களும் பாற்கடலைக் கடைந்து பெற முனைந்தனர்.
2. பாற்கடலைக் கடைய மத்தாகவும் கடைகயிறாகவும் பயன்படுத்தினர்.
3. சிவபெருமானின் சுந்தரர்.

(ஆ) பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. ஆமை வடிவம் எடுத்தவர் யார்?
2. சிவபெருமானுக்கு, விடம் உண்ட கண்டன் என்ற பெயர் ஏற்படக் காரணம் யாது?
3. இறைவன் எல்லா உயிர்களிடத்தும் பெருங்கருணை உடையவர் என்பதை எவ்வாறு விளக்குவீர்?

03. திருமுறைப்பாடல்கள்

இறைவன் “தோத்திரமும் சாத்திரமும் ஆனார் தாமே” என்பது சைவச் சான்றோர் கருத்து. சைவர்கள் வழிபடும் ஈசனைப் பற்றிய பக்திப் பாசுரங்களிலே, பன்னிருதிருமுறைகளில் இடம்பெறும் தோத்திரங்களும் உள்ளன. அத்திருமுறைகளில் இடம்பெறாத தோத்திரங்களும் உள்ளன. நம்பியாண்டார் நம்பியும், அவர்காலத்தின் பின்னர் பிற்பெரியோர் தொகுத்த தோத்திரங்கள், **திருமுறைப் பாடல்கள்** என்னும் பொதுப் பெயரிலும், பன்னிரு திருமுறைகளில் இடம்பெறாத துதிப்பாடல்கள் **தோத்திரப் பாடல்கள்** என்னும் தொகுதிப் பெயரிலும் இருவேறு பிரிவுகளில் விளக்கப்படுகின்றன.

சைவத் திருக்கோயில்களிற் பூசைவேளைகளின் முடிவிலே தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருப்பராணம் என்பன வரிசையாகப் பாடப்படுகின்றன. இவை **பஞ்சதோத்திரம்** எனப்படும். இக்காலத்தில் இவற்றுக்குப் பின்னர் திருப்புக் கும் பாடும் வழக்கமும் உண்டு.

திருமுறைப்பாடல்களில் தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருமந்திரம், பெரியபராணம் ஆகியனவும் அவற்றுக்குரிய பண், பாடியவர் பெயர், அவை பாடப்பெற்ற சந்தர்ப்பம், தலம் என்பன பற்றிய குறிப்புக்களும் தனித்தனியே தரப்பட்டுள்ளன.

தேவாரத் திருமுறைகள் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டன. அதனை நினைவு கூரும் வகையில் திருமுறைப் பாடல்கள் ஓதும்போது, முதலில் 'திருச்சிற்றம்பலம்' என்று சொல்வதும் அவற்றை இசைத்த பின்னர் 'திருச்சிற்றம்பலம்' என்று கூறி நிறைவு செய்வதும் மரபு.

பயிற்சி:

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.

1. தோத்திரமும் சாத்திரமுமாக விளங்குபவர் யார்?
2. திருமுறைப் பாடல்கள் எனக் கூறப்படுபவை எவை?
3. தேவாரத் திருமுறைகள் எத்தலத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டன?
4. திருச்சிற்றம்பலம் சொல்லும் சந்தர்ப்பங்களைக் குறிப்பிடுக.

04. சம்பந்தர் தேவாரம்

1. கோளறு பதிகம்

சம்பந்தரும் அப்பரும் தமிழ் நாட்டிலே தனித்தனியாகவும் ஒன்று சேர்ந்தும் தல யாத்திரை செய்தனர். அவ்வேளைகளில் மக்களின் துன்பங்கள் துயரங்களைப் போக்கியும் சமூகத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தும் தேவாரப் பதிகங்கள் பாடியுள்ளனர். இவர்கள் இருவரும் திருவீழிமிழலை என்னும் தலத்திற்குச் சென்ற பொழுது அங்குள்ள மக்கள் பஞ்சத்தின் கொடுமையினால் வாடினர். எனவே, இருவரும் திருவீழிமிழலையில் உள்ள யோகநாயகன் மீது தேவாரப்பதிகங்கள் பாடிப் படிக்காசு பெற்று, உணவுப்பொருட்களையும் வழங்கினர். அவ்வூரிற் பசிப்பிணி நீங்கும்வரை அங்கேயே தங்கியிருந்தனர். அவர்கள் செய்த அற்புதங்கள் பற்றிய செய்தி மதுரையில் வாழ்ந்த பாண்டிமாதேவி மங்கயர்க்கரசியாருக்கு எட்டியது.

பாண்டிநாட்டில் சைவசமய மறுமலர்ச்சியையும் சமணசமயத்திற் சேர்ந்த கூன்பாண்டியன் வாழ்வில் புதுத்திருப்பத்தையும் காணவிரும்பினார் அரசி பாண்டிமாதேவி. அதனால் மதுரை நகருக்கு வருமாறு சம்பந்தருக்கு ஓர் அழைப்பை அடியார்கள் மூலம் அரசி அனுப்பினார். அவரின் அழைப்பை ஏற்றுச்சம்பந்தர் மதுரைக்குப் புறப்பட ஆயத்தமானார். அப்பொழுது அவரோடு இருந்த அப்பர் பெருமான், சமணர்களின்

கடும்போக்கையும் அப்பொழுது கிரக சஞ்சாரத்தின் பாதகநிலையையும் கூறி, மதுரைப் பயணத்தைத் தவிர்க்கும்படி வேண்டினார்.

அச்சந்தர்ப்பத்தில் சம்பந்தர் “வேயுறு தோளி பங்கன்” எனத் தொடங்கும் கோளறு பதிகத்தைப் பாடினார். அரன் அடியார்களுக்கு நவக்கிரகங்கள் யாவும், “நல்ல நல்ல, மிகநல்ல” என நல்ல என்ற சொல்லை நான்குமுறை அடுக்கிக் கூறி, அப்பரின் அன்புள்ளத்தில் உதித்த அச்சத்தைக் களைந்தார். இக் கோளறு பதிகம் என்னும் அருமையான சொன்மாலையை “ஓதும் அடியார்கள் வானில் அரசாள்வர் ஆணை நமதே” என்று சம்பந்தரே உறுதியாகக் கூறியுள்ளார்.

தலம்: பொது

பண்: பியந்தைக் காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
 மிகநல்ல வீணை தடவி
 மாசறுதிங்கள் கங்கை முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஞாயிறுதிங்கள் செவ்வாய் புதன்வியாழம் வெள்ளி
 சனிபாம் பிரண்டு முடனே
 ஆசறு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே
 திருச்சிற்றம்பலம்

பொருள் :

சிவபிரான் மூங்கில் போல மிருதுவான தோள்களை உடைய உமாதேவியைத் தமது வலப் பக்கமாகக் கொண்டவர். நஞ்சுண்ட கண்டமுள்ள அருளாளர். நல்ல வீணை என்னும் வாத்தியத்தை மீட்பவர். இத்தகைய ஈசன் சந்திரன், கங்கை என்பவற்றைத் தரித்த திருமுடித் தோற்றத்தோடு என் உள்ளத்தில் உறைகின்றார். ஆகவே சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி, இராகு, கேது என்பன நன்மையே தரும். அவை எனக்கு மட்டும் அல்ல, அரனடியார் அனைவருக்குமே மிக நல்லன, மிக நல்லன ஆகும்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

வேய்	-	மூங்கில்
தோளி	-	தோள்களை உடையள்
கண்டன்	-	கண்டத்தை உடையவன்
தடவி	-	தடவுபவன், இது பிறை சூடி என்றாற் போன்ற செய்யுள் வழக்கு.
மாசு	-	ஆசு, குற்றம்
வியாழம்	-	வியாழன் என்ற சொல்லின் செய்யுள் வடிவமாகும்.

2. திருக்கோணமலைப் பதிகம்

திருஞானசம்பந்தர், பாண்டிமாதேவி மங்கையர்க்கரசியாரின் அழைப்பை ஏற்று மதுரை சென்றார். அங்கே சமணர்மூட்டிய தீயிலிருந்து பிழைத்தல், கூன்பாண்டியனின் வெப்பு நோயைக் குணப்படுத்தல், சமணர்களை அனல் வாதம், புனல்வாதங்களில் வெல்லல் என்னும் அற்புதங்களை அவர் புரிந்தார். மேலும், அவர் பாண்டிநாட்டில் சைவ சமயத்துக்குப் புத்துயிர் அளித்தார். இதன்பின் தென்பாண்டி நாட்டுத் தல யாத்திரையைத் தொடர்ந்தார். தென்பாண்டி நாட்டின் தென்கரையோரத் திருத்தலமான இராமேசுவரத்தை அடைந்த சம்பந்தர், அங்கே எழுந்தருளிய ஈசனை வழிபட்ட பின், ஈழநாட்டின் புகழ் பெற்ற சிவத்தலங்களான திருக்கோணேச்சரத்தையும் திருக்கேதீச்சரத்தையும் தென்கரையோரத்தில் நின்றே துதித்து மகிழ்ந்தார்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் அவர் கோணமாமலையில் அமைந்த கோணேச்சரம் என்னும் சிவாலயத்தைச் சிறப்பித்துப் பாடிய பதிகம் “நிரைகழல் அரவம்.....” எனத்தொடங்கும் திருக்கோணேச்சரப் பதிகம் ஆகும். சம்பந்தர் பாடிய இப் பதிகம் ‘செந்தமிழார் மாலை’ என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படும். இப்பதிகத்தை உரைப்பவர்களும் கேட்பவர்களும் நல்ல சுற்றம், பழைய வினை நீக்கம், மேலான இன்பம் ஆகிய பயன்களைப் பெறுவர் என்பது ஞானசம்பந்தர் வாக்கு. “தாயினும் நல்ல” என்று தொடங்கும் இப்பாடல் கோணேச்சரப் பதிகத்தின் ஐந்தாவது பாடல் ஆகும்.

தலம் - திருக்கோணமலை
பண் - புறநீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

தாயினும் நல்ல தலைவரென் றடியார்
தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
வாயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா
மாண்பினர் காண்பல வேடர்
நோயிலும் பிணியும் தொழிலர்பால் நீக்கி
நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
கோயிலும் சுனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருள்:

அடியவர்கள், ஈசன், தாயன்பினும் மேலான கருணையுள்ள நல்ல தலைவர் என்று அவரின் திருப்பாதங்களைப் புகழ்ந்து பாடுவார்கள். அவர் இவ்வாறு அடியவர்கள் வாயினாற் கூறும் சொற்களினும் மனத்தினால் நினைக்கும் எண்ணங்களினும் நீங்காதிருப்பவர். பெருமைசேர் ஈசன் அடியவர்களுக்கு அருள் புரிவதற்காகப் பல வேடங்களை அல்லது உருவங்களை எடுக்கக்கூடியவர். மேலும், அவர் தம்மை போற்றுவதையே தொழிலாகக் கொண்ட

உடல் நோய்களையும் உளப் பிணிகளையும் நீக்கி அவர்களின் உள்ளங்களில் புகும் கருணை மிக்கவர். இத்தகைய சிறப்புக்கள் உள்ள சிவபெருமான், ஆலயம் அமைந்த நிலப்பகுதியும், கோணேச்சரம் ஆகிய திருக்கோயிலும், இத்திருக்கோயிலின் தீர்த்தமாகிய பாவநாசச்சுனையும் கடலாற் சூழப்பட்டு விளங்கும் கோணமாமலையிற் குடிக்கொண்டுள்ளார்.

விளக்கக் குறிப்புகள்:

மருவி	- சேர்ந்து
வேடர்	- வேடங்கள் எடுப்பவர்
நூல்	- எண்ணம்
நூலினர்	- திருவுளங் கொண்டவர்
ஞாலம்	- பூமி
சுனை	- பாவநாசச்சுனை என்னும் தீர்த்தம்

பயிற்சி:

(அ) கீறிட்ட இடங்களில் பொருத்தமான சொல்லை வைத்து நிரப்புக.

1. கோளறு பதிகம் ராற் பாடப்பட்டது.
2. விடம் உண்ட கண்டர் என அழைக்கப்படுபவர்.....
3. இலங்கையிற் பாடல் பெற்ற சிவாலயங்கள்.....,என்னும் இரண்டும் ஆகும்.
4. திருக்கோணேச்சரத் தலத்தின் தீர்த்தம் ஆகும்.

05. திருவிசைப்பா

இறைவன் புகழைக் கூறும் பாடல்கள், இறைவனை இசையோடு இனிமையாகத் துதித்தற் குரிய பாடல்கள் திருவிசைப்பா ஆகும். ஒன்பதாம் திருமுறையில் அடங்கும் திருவிசைப்பா பாடிய ஒன்பது அடியாரில் ஒருவர் திருமாளிகைத் தேவர். அவர், 'கோயில்' எனக் கூறப்படும் சிதம்பரத்துதியாகப் பாடிய திருவிசைப்பாவில் "ஒளிவளர் விளக்கே" எனத் தொடங்கும் பாடல் உள்ளது. அதனை இங்கு கற்போம்.

தலம் - கோயில் (சிதம்பரம்)

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
 உணர்வுகூழ் கடந்த தோருணர்வே
 தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
 சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
 அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே
 அம்பலம் ஆடரங் காக
 வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
 தொண்டனே விளம்புமா விளம்பே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருள்:

ஞான ஒளியைப் பரப்பும் தீபமே, அழிவில்லாத ஒரு பரம்பொருளே, ஐம்புலப் பொய்யுணர்வுகளின் எல்லைகளைக் கடந்துள்ள மெய்யுணர்வு தரும் பொருளே, ஞானத் தெளிவை வளர்க்கும் அழகாகத் திரண்டுள்ள பளிங்கு மலையே, அடியார் உள்ளத்தில் இனிக்கும் தேன் போன்றவரே, கருணை பெருகும் மனத்தில் ஆனந்தம் ஊட்டும் பழமே, 'பொன்னம்பலம்' என்னும் நடனஅரங்கில் அருள் பெருகும் தெய்வீகத் திருநடனத்தை மகிழ்ச்சியோடு புகிகின்றீர். இவ்வாறு நடனமாடும் உனது சிறப்பை அடியேன்(தொண்டன்) ஆகிய நான் எவ்வாறு விளக்கிக் கூற வேண்டும் என்பதைக் கூறியருள்வீராக.

விளக்கக் குறிப்புகள்:

உலப்பு	-	அழிவு
உணர்வு	-	பொய்யுணர்வு
ஓர் உணர்வு-		மெய்யுணர்வு
அளி	-	கருணை
அம்பலம்	-	பொன்னம்பலம், பொற்சபை
வெளி	-	மறைவின்மை
உகந்தாய்	-	விரும்பினாய்

06. திருப்பல்லாண்டு

ஒன்பதாம் திருமுறையில் உள்ள திருப்பல்லாண்டு எனப் பெயர்பெறும் பக்திப் பாடல்களை சேந்தனார் என்பவர் பாடியுள்ளார். ஒருமுறை சிதம்பரத்தில் மார்கழித் திருவாதிரைத் திருநாளில் தேர்ச்சக்கரங்கள் சேற்றில் அழுந்தியமையால் தேரோட்டம் தடைப்பட்டது. அடியவர்கள் தேர்வடத்தைப் பிடித்துப் பலமாக இழுத்தபோதும் அதே தேர் அசையவில்லை. அச்சந்தர்ப்பத்தில் அங்கு ஒலித்த அசரீரி வாக்குக்கு அமையச் சேந்தனார் திருப்பல்லாண்டைப் பாடியதும் தேர் தடைநீங்கி ஓடியது. இந்நிகழ்ச்சியின் பின்னர் திருவாதிரைத் திருவிழாவில் தேரின் முன்னர் திருப்பல்லாண்டு பாடும் வழக்கம் சைவ மரபாக நிலைபெற்று விட்டது.

தலம் - கோயில்(சிதம்பரம்)

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பக்தர்கள் வஞ்சகர் போயகலப்
பொன்னின் செய்மண்டபத் துள்ளே புகுந்து புவனியெல்லாம்

-விளங்க

அன்னநடை மடவாள் உமைகோன் அடியோ முக்கருள்

-புரிந்து

பின்னைப் பிறவியறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப் பல்லாண்டு

-சூறுதுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருள்:

தில்லை என்னும் பெயர்பெற்ற சிதம்பரம் சிறப்புடன் நிலைபெறுக. நமது திருத்தொண்டர் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த மெய்யன்பர்கள் வளர்ந்து மேன்மையடைவார்களாக. பிறரை வஞ்சிக்கும் பொய்வாழ்வு வாழ்பவர்கள் அகன்று விடுவார்களாக. அன்னம் போல மெல்ல நடக்கும் இளநங்கையான உமாதேவியின் நாயகர் பொற்கூரை கொண்ட மண்டபத்தினுள்ளே புகுந்து உலக நன்மைக்காக நடராஜ வடிவில் காட்சி தருகின்றார். அடியார் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த எமக்கு அருள்பாலிக்கின்றார். இத்தகைய சிவபிரான் இனிமேல் அமையக்கூடிய பிறவித்தொடரை ஒழிப்பதற்குரிய மார்க்கத்தை எமக்குத் தந்தருளியுள்ளார். அடியவர் அல்லாதவருக்கு அவர் பித்தர் (பைத்தியம் பிடித்தவர்) எனத் தோன்றலாம். இத்தகைய பெருமான் எமக்கு நன்னெறி காட்டியது போல எல்லோருக்கும் நல்வழி காட்டப் பல்லாண்டு காலம் அதாவது எப்போதும் அருள்புரிய வேண்டும் என அன்போடு பிரார்த்திப்போம்.

விளக்கக் குறிப்புகள்:

தில்லை - தில்லை மரங்கள் நிறைந்த பிரதேசத்தில் அமைந்த தலம் என்ற காரணத்தால் சிதம்பரம் தில்லை எனப் பெயர்பெற்றது.

பொன்னின் செய் மண்டபம் - சிவபக்தி நிறைந்த சோழ மன்னர்கள் சிலர் பொற்றகடுகளால் சிதம்பரக் கோயில் மண்டபத்தை வேயும் திருப்பணி செய்தனர்.

புவனி - பூமி

பின்னை - இனிமேல்

பல்லாண்டு கூறுதும் பல ஆண்டு வாழ்க என்று கூறுவோம். இறைவன் என்றும் உள்ளவன். அழிவில்லாதவன். அவனுக்குப் 'பல்லாண்டு கூறுதல்' என்னும் வழக்கத்தின் கருத்து அவன் எப்போதும் எல்லோருக்கும் அருள்புரிய வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்தல் என்பதே ஆகும்.

பயிற்சி:

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.

1. திருப்பல்லாண்டு பாடிய ஆசிரியரின் பெயர் யாது?
2. 'தில்லை' என்னும் பெயர் வரக் காரணம் யாது?

07. திருமந்திரம்

சைவத் திருமுறைகளில் பத்தாம் திருமுறையாக விளங்குவது திருமுலர் இயற்றிய திருமந்திரம் ஆகும். இது திருமந்திர மாலை எனவும் பெயர்பெறும். இந்நூலில் ஒன்பது தந்திரங்கள் என்னும் பிரிவுகளும் மூவாயிரம் பாடல்களும் உள்ளன. இந்நூலில் உள்ள ஒவ்வொரு பாடலுமே ஒரு மந்திரம் என்றே ஆன்றோரால் மதிக் கப் படுகின்றது. “யாவர்க்குமாம்” எனத்தொடங்கும் பாடல் எல்லோராலும் செய்யக்கூடிய தினசரி சமயக் கடமைகளை எளிமையாகக் கூறுகின்றது. அதனை இங்கு கற்போம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

யாவர்க்கு மாமிறை வற்கொரு பச்சிலை
 யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை
 யாவர்க்கு மாமுண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
 யாவர்க்கு மாம்பிறர்க்கு இன்னுரை தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருள்:

ஈசனின் அருச்சனைக்குரிய பசுமையான இலைகளை உதவுதல் ஏழை, செல்வர், சிறியவர், பெரியவர், ஆண், பெண் என்னும் வேறுபாடுகள் இல்லாமல் எல்லோராலும்

செய்யக் கூடிய தொண்டு ஆகும். மேலும், வீட்டு வளர்ப்புப் பிராணியான பசுவுக்குக் 'கைத்தீன்' ஊட்டுதல் எல்லோராலும் செய்யக்கூடிய உயிரன்புச் செயல் ஆகும். அவ்வாறே பசியால் வாடும் ஏழைகளுக்கு உண்ணும் உணவிலே ஒரு கைப்பிடியளவான சிறு பாகத்தை ஈதல் எல்லோரும் செய்யத்தக்க இரக்கச் செயலாகும். மேலும், உதவி நாடிவரும் எவருக்கும் பொருளுதவி செய்ய இயலாவிட்டாலும் அவரின் மனம் ஆறுதல் அடையுமாறு இனிய சொற்களைக் கூறுதல் எல்லோராலும் செய்யத்தக்க செயலே ஆகும்.

விளக்கக் குறிப்புகள்:

- பச்சிலை - அருச்சனைக்குரிய பசுமையான இலைவகை
வாயுறை - வாயில் ஊட்டும் தீன்
கைப்பிடி - கையளவு உணவு
இன்னுரை - இன்சொல்

பயிற்சி:

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. எல்லோராலும் இலகுவாகச் செய்யக்கூடிய நான்கு அறச் செயல்களைக் குறிப்பிடுக.
2. நீங்கள் செய்த அறச்செயல்களை அட்டவணைப் படுத்துக.

08. தோத்திரப் பாடல்கள்

(அ) திருப்புகழ்

திருமுறைப்பாடல்கள் வளர்த்த பக்திமரபு அவை தொகுக்கப்பட்ட காலத்தின் பின்னரும் காலம் தோறும் வளர்ந்துள்ளது. இப்பக்திமரபை வளர்த்த பிற்காலச் சான்றோரில் முருக பக்தரான அருணகிரிநாதர் குறிப்பிடத்தக்கவர். முருகன்மீது அவர் பாடிய சந்தப் பாடல்கள் திருப்புகழ் என வழங்கப்படுகின்றது. தமிழ்நாட்டிலும் இலங்கையிலும் உள்ள முருகனுடைய தலங்கள்மீது சந்தப்பாடல்கள் பாடியுள்ளார். கதிர்காம முருகன்மீது அவர்பாடிய திருப்புகழ் பாடல்களில், “இறவாமல் பிறவாமல்” எனத்தொடங்கும் சந்தப்பா இனிய பாடலாகும். அதனை இங்கு கற்போம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள் சற் குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான பெரு வாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசொற் குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமாளே

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருள்:

குறவர்குலப் பெண்ணாகிய வள்ளியைத் திருமணம் செய்தவரே, குகப்பெருமானே, குமர நாயகரே, ஆனைமுகக் கடவுளின் தம்பியே, கதிர்காமம் என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியவரே, இறப்பு பிறப்பு என்பன இனிமேல் தொடராத நிலையான, பேரின்பப் பெருவாழ்வை நான் அடைய குருநாதராக வந்து அருள்புரிவீராக.

(ஆ) சகலகலாவல்லிமாலை

குமரகுருபரர் ஒரு முருகபக்தர். அவர் குழந்தைப் பருவத்தில் பேசும் சக்தி இழந்தவர் போல இருந்து, முருகன் அருளால் பேசும் சக்தியையும் பாடும் சக்தியையும் பெற்றவர். பல பிரபந்தங்களைப் பாடியவர். ஒருமுறை அவர் வட இந்தியாவிலுள்ள காசிக்குச் சென்றார். அக்காலத்தில் அங்கு ஆட்சி புரிந்த தில்லி பாதுஷாவை நேரிற்கண்டு, இந்துக்களின் நலிவைப் போக்க விரும்பிய குமரகுருபரர் காரியசித்திக்காகக் கலைமகளின் அருளை நாடிச் சகலகலாவல்லிமாலை என்னும் சரசுவதி துதியைப் பாடினார். இத்துதிமாலையில் உள்ள பாடல்கள் எல்லாம் “சகலகலாவல்லியே” என நிறைவு பெறுகின்றன. ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கிற்கும் அதிபதியாய் உள்ள சரசுவதி என்பது ‘சகலகலாவல்லி’ என்ற தொடரின் கருத்தாகும். நவராத் திரிக் காலத்தில் ‘சகலகலாவல்லிமாலை’ சிறப்பாகப் பாராயணம் செய்யப்படும் வழக்கு உள்ளது. சகலகலாவல்லி மாலையிலுள்ள பாடல் ஒன்றினை இங்கு கற்போம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்ணும் பரதமும் கல்வியுந் தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல் காய்எழு தாமறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலும் கனலும் வெங்காலும் அன்பர்
கண்ணும் கருத்து நிறைந்தாய் சகல கலாவல்லியே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருள்:

சுருதியிலும், ஆகாயம், பூமி, நீர், நெருப்பு, கொடுங்காற்று
என்னும் ஐம்பூதங்களிலும், பக்தர்களின் பார்வையிலும்,
எண்ணங்களிலும் நிறைந்துள்ளவளே, எல்லாக்
கலைகளிலும் வல்லவளே, அடியவன் ஆகிய நான் இசை,
நடனம் என்னும் கலைகளிலும் கல்வித் துறைகளிலும்
கவித்திறனிலும் நினைத்த உடனே எளிதாகத் தேர்ச்சிபெற
அருள் புரிவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்:

பண்	-	இராகத் தைக்	குறிக் கும்
		முதற்காலப்பெயர்	
பரதம்	-	நடனம்	
தீஞ்சொல்	-	மதுரமான சொல்	
பனுவல்	-	பாட்டு	

எழுதாமறை	-	எழுத்து (வரிவடிவம்) இல்லாமல் செவிமூலம் வழங்கிவந்த வேதம்
சுருதி	-	வேதத்தைக் குறிக்கும்
வெங்கால்	-	கடுங்காற்று
புனல்	-	நீர்
அனல்	-	நெருப்பு

பயிற்சி:

பொருத்தமான சொற்களைக் கொண்டு கீறிட்ட இடங்களை
நிரப்புக.

1. திருப்புகழைப் பாடியவர்
2. இலங்கையில் தலத்தின் மீது திருப்புகழ்
பாடப்பட்டுள்ளது.
3. சகலகலாவல்லிமாலை பாடப்பட்டது.
4. ஆயகலைகள்க்கும் அதிபதி

09. பெரிய புராணம்

சைவத் திருமுறைகளில் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாக இடம்பெறுவது சேக்கிழார் பாடிய பெரிய புராணம் ஆகும். இது திருத்தொண்டர் புராணம் எனவும் ஆளுடைய நம்பி புராணம் எனவும் கூறப்படும். இந்த நூலிலே தனியடியார்கள் அறுபத்து மூவரின் வரலாறும் தொகையடியார்கள் ஒன்பது தொகுதியினரின் வரலாறும் பாடப்பட்டுள்ளன.

பெரிய புராணத்தில் சிவனின் சிதம்பர நடனத்தைப் போற்றிப் பக்தியுணர்வு பெருகச் சேக்கிழார் பாடிய பாட்டு “ஆதியாய் நடுவும் ஆகி.....” எனத்தொடங்கும் பாடலாகும். அதனை இங்கு கற்போம்.

தலம் - தில்லை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியாய் நடுவும்ஆகி அளவிலா அளவும் ஆகி
சோதியாய் உணர்வும் ஆகித் தோன்றிய பொருளும் ஆகிப்
பேதியா ஏகம் ஆகிப் பெண்ணுமாய் ஆணும் ஆகிப்
போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருள்:

நடராஜப் பெருமான் முதன்மையுள்ள தெய்வம் ஆவார். நடுநிலைமை வாய்ந்தவர்; விசுவரூபம் அல்லது பேருருவம் கொள்பவர்; ஒளிப்பொருள் ஆனவர்; ஞானவடிவினர்; சுயம்பு ஆவார். பேதங்கள் இல்லாத ஒரு தெய்வம். அவர் அர்த்தநாரீசுவரர் ஆவார். அத்தகைய சிறப்புக்கள் உள்ள நடராசர் ஐந்தொழில் உண்மையைப் போதிக்கும் வகையில் சிதம்பரத்திலுள்ள பொன்னம்பலத்தில் புகின்ற திருநடனத் தோற்றத்தை (மனமே) போற்றுவாயாக, போற்றுவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்:

- அளவிலா அளவு - அடி,முடி என்னும் எல்லைகள் இல்லாத பேரளவு விசுவரூபம்
- உணர்வு - மெய்யுணர்வு (ஞானம்)
- தோன்றிய பொருள் - தானே தோன்றும் பரம்பொருள் (சுயம்பு)
- பேதியாஏகம் - பிரிவில்லா ஒரு முழுப்பொருள்
- போதியா நிற்கும் - போதிக்கும்.

பயிற்சி:

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. சேக்கிழார் பாடிய நூலின் பெயர் யாது?
2. பெரியபுராணத்தின் மறு பெயர்களைக் குறிப்பிடுக.
3. பஞ்சதோத்திரம் பாடும் ஒழுங்கினை வரிசைப்படுத்துக.

10. திருக்கோயில் வழிபாடு

“கோயில் இல்லா ஊரிற் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு ஆகும். ஒவ்வோர் ஊரிலும் ஒரு கோயிலாவது இருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை இது உணர்த்துகின்றது.

இறைவனை வழிபடுவதற்கு உரிய சிறப்பான இடம் திருக்கோயிலாகும். இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருப்பவன். ஆனாலும், திருக்கோயில்களில் தயிரில் நெய்போல விளங்கி நிற்பான். ஏனைய இடங்களில் பாலில் நெய் போலவும், விறகில் தீ போலவும் மறைந்து நிற்பான். ஆகையால், கோயிலில் வழிபடும் போது, இறைவனது அருள் இலகுவாகக் கிடைக்கின்றது. கோயில் மனம் ஒருவழிப்படுவதற்கு ஏற்ற இடமாகும். அங்கு தனித்தும், ஒன்று கூடியும் மனம், மொழி, மெய் என்னும் மூன்றின் தூய்மையைப் பேணி இறைவனை வழிபடுதல் வேண்டும்.

கோயில்களில் தினமும் சுவாமிக்குப் பூசை, ஆராதனை நடைபெறும். அது **நீத்தியபூசை** எனப்படும். பல ஆலயங்களில் ஆறு காலங்களில் இப்பூசை நடைபெறுகின்றது.

உஷத் காலப் பூசை
காலை சந்திப் பூசை
உச்சிக் காலப் பூசை

சாயங்காலப் பூசை
 இரண்டாங் காலப் பூசை
 அர்த்த யாமப் பூசை

என்பன அவையாகும். கோயிலின் விதிமுறைக்கு ஏற்ப இப்பூசைகள் வேறுபடும். சில கோயில்களில் மூன்று காலப் பூசை, ஒரு காலப் பூசை என்பனவும் நடைபெறுகின்றன.

அதிகாலையில் அதாவது சூரியன் உதிக்க முன்றே முக்கால் நாழிகையின் முன் உதயக் காலப் பூசை நிகழும். இப் பூசையின் போது அபிடேகம், அலங்காரம், நைவேத்தியம், ஆராதனை, அருச்சனை என்பன இடம்பெறும். உஷத் காலப் பூசை போன்றே சூரியன் உதித்த பின் ஏழரை நாழிகைக்குள் காலை சந்திப் பூசையும், நண்பகலில் உச்சிக் காலப் பூசையும், சூரியன் மறைவதற்கு முன்றே முக்கால் நாழிகைக்கு முன் சாயங்கால (சாயரட்சை)ப் பூசையும் அதிலிருந்து முன்றே முக்கால் நாழிகையில் இரண்டாங் காலப் பூசையும், அதிலிருந்து முன்றே முக்கால் நாழிகைக்குள் அர்த்த யாமப் பூசையும் நடைபெறும்.

கோயில்களில் நித்திய பூசைகளை விட, **நைமத்திய பூசைகளும்** இடம்பெறுகின்றன. கோயில் வழிபாட்டுக்கு வழிவகுத்த நாயன்மார்கள் தேவாரத் திருப்பதிகங்களில் இறைவனின் பெருமையையும், கோயில் வழிபாட்டின் அவசியத்தையும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

திருக்கோயில் செய்யத்தகாதவை

கோயிலுக்கு வழிபடச் செல்லும்போது கோயிலின் புனிதத் தன்மையைப் பாதுகாப்பதுடன், அங்கு செய்யத்தகாதவற்றைத் தவிர்த்துக் கொள்வதும் அவசியமாகும். கோயில் வழிபாட்டிற்குச் சென்று, அங்கு உள்ள கட்டுப்பாடு, ஒழுங்கு, புனிதம் என்பவற்றை மீறும் வகையில் குற்றங்களைச் செய்வது குளிக்கப் போய்ச் சேறு பூசுவது போன்றதாகும். பொதுவாக, குற்றங்கள் தெரிந்தும், தெரியாமலும் செய்யப் படுவதுண்டு. அத்தகைய குற்றங்களை இனங்கண்டு கொண்டால் அவற்றைச் செய்யாது தவிர்க்கமுடியும். அவற்றில் சில பின்வருமாறு:

(அ) கோயிலுக்குச் செல்லும் போது செய்யத்தகாதவை

- நடை, உடை, பாவனையில் சைவ கலாச்சாரம் பேணாது செல்லல்
- நீராடாது கோயிலுக்குச் செல்லல்
- கால் கழுவாது போதல்
- ஆசாரம் இல்லாது போதல். உ - ம்: மது அருந்துபவரும், புலால் உண்பவரும் செல்லல் ஆகாது, பிறப்பு, இறப்பு ஆசௌச காலங்களில் செல்லல் ஆகாது
- தொப்பி, தலைப்பாகை, பாதரட்சை என்பனவற்றுடன் செல்லுதல்

(ஆ) கோயிலின் உள்ளே செய்யத்தகாதவை

- கோயிலில் புகைத்தல், மூக்கு நீர் சிந்துதல், எச்சில் உமிழ்தல், மலசலம் கழித்தல், மயிர் கோதி முடிதல், தலைமயிரை விரித்துவிடல்
- சண்டையிடுதல், வீண்வார்த்தை பேசுதல், சிரித்தல், ஓடுதல், விளையாடுதல், இடம் வருதல், நித்திரை செய்தல், காலை நீட்டிக்கொண்டு இருத்தல், ஆசனத்தில் அமர்தல், கோயில் வாகங்களில் ஏறுதல்.
- தேவை இன்றி, அனுமதி இல்லாமல் மண்டபங்கள், மடைப்பள்ளி, வாகன சாலை, வசந்தமண்டபம், விக் கிரகங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ள அறை என்பவற்றுள் நுழைதல்
- தூபியின் நிழலை மிதித்தல், கடத்தல்
- நிருமாலியத்தைக் கடத்தல், மிதித்தல்
- சுவாமிக்கும், பலிபீடத்திற்கும் குறுக்கே போதல், வீழ்ந்து வணங்குதல்
- விக் கிரகங்களை தொடுதல், விக் கிரகங்களுக்குப் பூக்கள், பத்திரங்கள் வீசுதல்
- திரையிட்ட பின் சுவாமியை வணங்குதல், அபிடேகம் நடைபெறும் காலத்திலும், நிவேதன காலத்திலும் வலம் வருதல், வணங்குதல்
- சுவாமி விக் கிரகங்களுக்குக் காலை நீட்டி வணங்குதல்

- மூன்று முறை வலம் வருவதற்குப் பதிலாக ஒருதரம், இருதரம் வலம் வருதல்
- விபூதி, சந்தனம், குங்குமம் என்பவற்றை நிலத்தில் சிந்துதல், சுவர், தூண் போன்றவற்றில் பூசுதல்

(இ) திருட்டும் நிந்தனையும்

- கோயில், மடம் என்பவற்றுக்கு உரிய பொருட்களை அபகரித்தல்
- கடவுள், சிவனடியார், குரு, தாய், தந்தையரையும், வேதாகமம் திருமுறைகளையும் நிந்தித்தல்

இத்தகைய குற்றங்களைச் செய்யாது தவிர்த்தல் வேண்டும். இவற்றைத் தவிர்த்துக் கடவுள் வழிபாடு செய்பவர் நல்வாழ்வு பெறுவர்.

பயிற்சி:

(அ) பின்வரும் வினாக்களுக்குச் சுருக்கமான விடை எழுதுக.

1. கோயிலுக்குச் சென்று இறைவனை வழிபட வேண்டியதன் அவசியத்தைக் குறிப்பிடுக.
2. நித்திய பூசை என்றால் என்ன?
3. நித்திய பூசையில் இடம்பெறும் ஆறுகாலப் பூசைகளின் பெயர்களையும் அவை பற்றிய சிறு விளக்கத்தையும் அட்டவணைப்படுத்துக.
4. நித்திய பூசை ஒன்றில் இடம்பெறும் அங்கங்களைப் பட்டியற்படுத்துக.

11. விபூதி

சைவ சமயத்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அணியவேண்டிய சிவசின்னங்களுள் முக்கியமானவை விபூதி, உருத்திராக்கம் என்னும் இரண்டுமாகும். அவற்றிலே நாள்தோறும் அணியப் படுவது விபூதியாகும்.

‘விபூதி’ என்ற சொல்லின் பொருள் ‘மேலான’ செல்வம் என்பதாகும். வி - மேலானது. பூதி - ஐசுவரியம் (செல்வம்) இங்கே மேலான செல்வம் என்பது முத்திப் பேற்றைக் குறிப்பதாகும். விபூதிக்குத் திருநீறு, பசுமம், பசிதம், கிரட்சை என்னும் பெயர்களும் உண்டு. பாவங்களை நீக்கி முத்திச் செல்வத்தைக் கொடுப்பதால் விபூதிக்குத் திருநீறு என்னும் பெயர் வழங்கப்படுகின்றது. பசுமம் என்பதன் பொருளும் அதுவேயாகும். சிவஞானத்தை விளக்குவது பசிதம். மேலும் ஆன்மாக்களைத் துன்பத்திலிருந்து விடுவிப்பதால் கிரட்சை என்னும் பெயரை அது பெறுகின்றது.

பசுவின் சாணத்திற்கு அக்கினி இட்டு நீராக்கப்பட்டதே விபூதியாகும். வெண்மையான விபூதியே அணியத்தக்கது. வெண்மை தூய்மையின் அறிகுறியாகும். இத்தகைய விபூதியை நல்ல பாத்திரமொன்றில் மல்லிகை, முல்லை, சிறுசண்பகம் முதலான நறுமணப் பூக்களை இட்டு வைத்திருத்தல் நன்று.

விபூதி இரண்டு வகையாக அணியப்படும். ஒன்று உத்தூளனம், மற்றயது திரிபுண்டரம். உத்தூளனமாவது விபூதியை நெற்றியிற் பரவிப் பூசுதலாகும். எல்லோரும் இவ்வாறு விபூதி அணியலாம். திரிபுண்டரம் என்பது விபூதியை மூன்று குறிகளாக அணிதலாகும். (திரி - மூன்று, புண்டரம் - குறி) சமய தீட்சை பெற்றவர்கள் மாத்திரமே இவ்வாறு தரிக்கத் தகுதியுடையோராவர். விபூதியை அணியும் பொழுது வடக்கு அல்லது கிழக்கு நோக்கி நின்று, நிலத்தில் சிந்தா வண்ணம் அண்ணாந்து 'சிவ சிவ' என்று சொல்லித் தரித்தல் வேண்டும்.

குரு, சிவனடியார் போன்றோரிடமிருந்து பெறும் விபூதி தெய்வீகத் தன்மை பொருந்தியது. அவர்கள் நடமாடும் தெய்வங்கள். அத்தகையோர் விபூதி தரும்போது அடக்கத்துடன் இடக்கையின் மேல் வலக்கையை வைத்து, இரு கரங்களையும் நீட்டி, வாங்கி அணிதல் வேண்டும்.

காலை, நண்பகல், மாலை ஆகிய மூன்று வேளைகளிலும், கடவுள் வழிபாட்டுக்கு முன்னும், உண்பதற்கு முன்பும், பின்பும், நித்திரைக்கு முன்பும், நீராடியவுடனும் விபூதி அணிதல் வேண்டும். மேலும், சிவபூசை, யாகம், பிதிர்க் கிரியை, தானம், திருமணம் முதலான விசேட நிகழ்ச்சிகளின் பொழுதும் வெளியே செல்லும் பொழுதும் விபூதி தரித்தல் அவசியமாகும்.

தினந்தோறும் விபூதி அணிவதால் இறையணர்வு ஏற்படும். அது உடற்பிணி, உளப்பிணி இரண்டினையும் நீக்கும் ஆற்றலுடையது. 'நீறில்லா நெற்றி பாழ்' என்றார் ஔவையார். விபூதியின் மகத்துவம் நாயன்மார்களின் பதிகங்களிற் பரவலாகவும், ஞானசம்பந்தப் பெருமானது திருநீற்றுப் பதிகத்தில் சிறப்பாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

கூன்பாண்டியனது வெப்புநோயை நீக்கி, அவனைச் சைவனாக்கிப் பணிபுரிய வைத்தது திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் அணிவித்த விபூதியாகும். திலகவதியாரால் வழங்கப்பட்ட விபூதி தருமசேனரைத் திருநாவுக்கரசராக உயர்த்தியது. விபூதியின் மேன்மையினைப் பெரியபுராணத்திலே வரும் சேரமான் பெருமாள் நாயனார், மெய்ப்பொருள் நாயனார் முதலானோரின் சரித்திரங்களும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அவர்கள் அன்று விபூதிக்கும், விபூதி பூசியோருக்கும் மதிப்பளித்த வேந்தர்களாகக் காணப்பட்டனர். நாவலர் பெருமானின் "நித்திய கரும விதி" என்னும் நூலும் விபூதியின் மகத்துவத்தை எடுத்துக் கூறுகின்றது. விபூதியின் மகிமையைக் கூறுகின்ற திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரது திருநீற்றுப் பதிகப் பாடல் ஒன்று வருமாறு:

திருச்சிற்றம்பலம்

மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
 சுந்தரமாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
 தந்திரமாவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு
 செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவாலவாயான் திருநீறே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பயிற்சி:**(அ) சுருக்கமாக விடை தருக.**

1. விபூதி என்ற சொல்லின் பொருள் யாது?
2. விபூதியின் மறுபெயர்கள் மூன்று எழுதுக?
3. விபூதி அணியும் இருமுறைகளைத் தருக.
4. நாள்தோறும் விபூதியை அணிய வேண்டிய வேளைகளைக் குறிப்பிடுக.

(ஆ) பொருத்தமர்ன சொற்களை வைத்துக் கீற்ட்ட இடங்களை நிரப்புக.

1. முதலியோரிடமிருந்து விபூதியைப் பெறுதல் வேண்டும்.
2. நிற விபூதியே அணியத்தக்கது.
3. விபூதி அணியும் பொழுது அண்ணாந்து என்று சொல்லித் தரித்தல் வேண்டும்.
4. உத்தூளானமாவது விபூதியை நெற்றியில் பூசுதலாகும்.
5. திருநீற்றுப் பதிகத்தை பாடினார்.

12. திருக்கேதீச்சரம்

திருக்கேதீச்சரம் மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள மாதோட்ட நகரில் பாலாவித் தீர்த்தக் கரையில் அமைந்துள்ளது. இத்தலம் நாயன்மார்களான திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர் ஆகிய இருவராலும் தேவாரம் பாடப் பெற்ற சிறப்பினையுடையது.

இத்தலம் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆகிய சிறப்புக்களைக் கொண்டது. இங்குள்ள இறைவன் பெயர் கேதீச்சரநாதர். இவ் இறைவனுக்கு “நாகநாதர்” என்றும் பெயருண்டு. இலங்கையின் ஆதிக்குடி மக்களாகிய நாகர்களால் வழிபடப்பட்டமையினால் கேதீச்சரநாதர் “நாகநாதர்” என்னும் பெயரைப் பெற்றார். இறைவி பெயர் கௌரி யம்மை, தீர்த்தம் பாலாவி, விருட்சம் வன்னிமரம்.

திருக்கேதீச்சரத்தை இராவணனின் மாமனாகிய “மயன்” என்பவனே ஆரம்பத்தில் கட்டினான் என்பர். இராமர் இராவணனை வென்று அயோத்திக்குச் செல்லும் வழியில் திருக்கேதீச்சரப் பெருமானையும் வழிபட்டுச் சென்றார். அருச்சுனன் தீர்த்தயாத்திரையின் பொருட்டு இலங்கையை அடைந்த பொழுது, திருக்கேதீச்சரத்தை வழிபட்டான்.

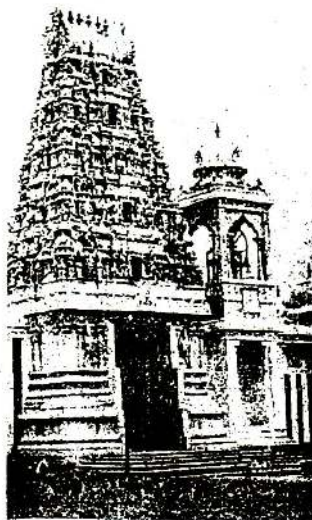
பாண்டியரும் சோழரும் திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணிகளைச் செய்தனர். சோழர் ஆட்சியில் இவ் ஆலயம் “இராசராசேசுவரர் மாதேவன் கோயில்” என்று

போற்றப்பட்டது. யாழ்ப்பாண மன்னர்களும் இத்தலத்தைச் சிறப்புடன் பேணினர். போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இவ்வாலயம் இடிக்கப்பட்டு அழிவுற்றது.

அழிபாட்டு நிலைக்கு உட்பட்ட ஆலயத்தைப் புதுப்பிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டவர் ஸ்ரீலங்கை ஆறுமுகநாவலர் அவர்களாவார். இவர் “மன்னாருக்குச் சமீபத்திலுள்ள மாதோட்டத்தில் திருக்கேதீச்சரம் என்னும் தேன் பொந்து ஒன்று உள்ளது. அங்கு மருந்து ஒன்று மறைந்திருக்கின்றது அதனைச் சென்றடையுங்கள்” என்று விஞ்ஞாபனம் ஒன்றை விடுத்தார். அதன் பயனாகப் புராதன கோயில் இருந்த இடம் 1894 ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் பழனியப்பச் செட்டியார், பசுபதிச்செட்டியார் முதலான சைவப் பெரியவர்களும் பிற்காலத்தில் சைவப்பெரியார் சு.சிவசிதம்பரம், சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன் முதலான சைவப் பெரியார்களும் திருப்பணிகளில் ஈடுபட்டுழைத்தனர்.

இப்போதுள்ள ஆலயம் 1903 ஆம் ஆண்டு ஆனிமாதம் 28இல் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டதாகும். ஆலயப் புனருத்தாரண வேலைகளையும் கிரியைகளையும் கவனிக்கவேன 1948 இல் நிறுவப்பட்ட திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணிச் சபையின் முயற்சியால் 1952இல் கும்பாபிடேகம் நடைபெற்றது. அத்துடன் சிவனுக்கும் அம்பாளுக்குங் கருங்கல்லினால் கர்ப்பக்கிரகம் அமைந்து, மீண்டும் 1976 இல் கும்பாபிடேகம் நடைபெற்றது.

இவ்வாலய வருடாந்த மகோற்சவம் வைகாசி மாதத்தில் நடைபெறும். தேர்த்திருவிழாவன்று இழுப்பதற்காக ஐந்து இரதங்கள் மிகச் சிறந்த முறையில் இந்தியச் சிற்பக்கலை வல்லுநரால் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மகோற்சவ காலத்தில் பாடசாலை மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் கலந்து கொள்வது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். மாசிமாத மகாசிவராத்திரி விழா இங்கே சிறப்பான முறையில் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. அன்று நாட்டின் பல பாகங்களிலுமிருந்து பல்லாயிரக்கணக்கான அடியார்கள் வந்து பாலாவியில் நீராடித் திருக்கேதீச்சரநாதரை வழிபடுவர்.

திருக்கேதீச்சர ஆலய இராசகோபுரம்

‘தீர்த்தக்காவடியெடுத்தல்’ இவ்வாலயத்தில் இடம்பெறும் சிறப்பான நிகழ்ச்சியாகும். தீர்த்தக்காவடியெடுக்கும் அடியார்கள் பாலாவிடிலே தீர்த்தமாடிப் பாலாவித் தீர்த்தத்தைக் குடத்தில் நிரப்பி, அதன்மேல் நறுமலர்களை இடுவார்கள். ஈர உடையுடனே தீர்த்தக் குடத்தைத் தலையிற் சுமந்து கேதீச்சரநாதனின் புகழைப் பாடிய வண்ணம் வரிசையாக வருவார்கள். தாம் எடுத்து வந்த தீர்த்தத்தைக் கோயிலின் மேற்குப் பிரகாரத்தில் உள்ள புராதன இலிங்கத்துக்குத் தாமே அபிடேகம் செய்து வணங்குவர்.

திருக்கேதீச்சர நாதரை வணங்குவதால் அடியார்கள் பெறும் பயனைப் பற்றிச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தமது தேவாரப் பதிகத்தில்,

“அங்கத்துறு நோய்கள் அடியார் மேல் ஒழித்து அருள்” என்றும்

“வெய்யவீனையாய அடியார்மேல் ஒழித்து அருள்” என்றும்

“ஊனத்துறு நோய்கள் அடியார் மேல் ஒழித்து அருள்” என்றும் பாடியுள்ளார்.

பாலாவித் தீர்த்தத்திலே நீராடி, கௌரியம்பாள் சமேத கேதீச்சரப் பெருமானை வழிபட்டு உய்திபெறுவோம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருக்கேதீச்சரத்தின் மகத்துவம் பற்றிப் பின்வருமாறு போற்றித் துதிப்பதை இங்கு கற்போம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்டு நால்வருக்கற முரைத்தருளிப்
 பல்லுலகினிலுயிர் வாழ்க்கை
 கண்ட நாதனார் கடலிடங்கை தொழக்
 காதலித்துறை கோயில்
 வண்டு பண்செய் மாமலர்ப் பொழின் மஞ்சை
 நடமிடு மாதோட்டத்
 தொண்டர் நாடொறுந் துதிசெய வருள்செய்
 கேதீச்சர மதுதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பயிற்சி:

(அ) பின்வரும் வினாக்களுக்குச் சுருக்கமாக விடை எழுதுக.

1. நாகநாதர் என்னும் பெயர் வரக் காரணம் யாது?
2. திருக்கேதீச்சரம் எங்கே அமைந்துள்ளது?
3. திருக்கேதீச்சர ஆலய மகோற்சவம் எக்காலத்திலே நடைபெறுகின்றது?

(ஆ) கீழிட்ட இடங்களை நிரப்புக.

1. திருக்கேதீச்சர ஆலயத்தை என்பவன் ஆரம்பத்தில் கட்டினான்.
2. முதலான மன்னர்கள் திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணி வேலைகளை மேற்கொண்டனர்.
3. திருக்கேதீச்சர நாதருடன் எழுந்தருளிய இறைவி பெயர் என்பதாகும்.
4. ஆகிய நாயன்மார்கள் திருக்கேதீச்சர ஆலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற இறைவன் மீது பதிகம் பாடினர்.

13. சரியையும் கிரியையும்

‘இந்தச் சரீரம் எமக்குக் கிடைத்தது நாம் இறைவனை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டேயாம்’ என்று நாவலர் பெருமான் கூறியுள்ளார். சைவ சமயத்தவர்களின் முழு முதற் கடவுள் சிவபெருமான். அவரை அடைவதற்குச் சிவாகமங்கள் கூறும் வழிகள், சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் சைவ நாற்பாதங்கள் நான்குமாகும். அவை எமது அகவாழ்வையும், புறவாழ்வாவையும் நெறிப்படுத்தி ஈற்றில் சிவபெருமானது திருவடி நிழலை அடையச் செய்வன. எனவே, அவற்றை முத்திக்குரிய சாதனங்கள் என்றும் குறிப்பிடுவர்.

சரியையிற் புற உறுப்புக்களால் சிவனின் உருவத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யப்படும் தொண்டுகள் அடங்கும். கிரியையிற் அகத்தாலும், புற உறுப்புக்களினாலும் விதிப்படி இறைவனுக்குச் செய்யும் பூசை இடம்பெறும். அகத்தாலே இறைவனுக்குச் செய்யும் வழிபாடு யோகம் ஆகும். ஞானநூல்களைக் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டை கூடல் என்பன ஞானமாம். இந்நாற்பாதங்கள் எமது ஆன்மீக வாழ்வு அரும்பி மலர்ந்து, காய்த்துக் கனியாவதற்கு ஏதுவாக அமைகின்றன. இங்கு நாற்பாதங்களுள் சரியை, கிரியை ஆகிய இரண்டினையும் பற்றி மட்டும் நோக்குவோம்.

சரியை

சைவ நாற்பாதங்களில் முதற்படியாக அமைவது சரியை ஆகும். இறைவனுக்கும், சிவனடியார்களுக்கும் மனம், மொழி, மெய் என்னும் மூன்றினாலும் தூய்மையுடன் செய்யும் திருத்தொண்டுகள் அதன்பாற்படும். சைவமக்களின் சமய வாழ்வு அந்நிலையிலேயே ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது.

இச்சரியை வழிபாட்டு நெறியைத் “தாசமார்க்கம்” என்பர். தாசன் என்றால் அடிமை என்பது கருத்து. இது இறைவனை ஆண்டானாகவும்; ஆன்மாவை அடிமையாகவும் பாவனை பண்ணி வழிபடும் மார்க்கமாகும். சரியை நெறியால் அடையும் முத்தி சாலோகம். சாலோக முத்தியாவது, சிவலோகத்தைச் சார்ந்து இன்பத்தை அனுபவித்தலாகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நிலைபெறுமா நெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
 நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில்புக்குப்
 புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
 பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
 தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
 சங்கரா சய சய போற்றி யென்றும்
 அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதியென்றும்
 ஆரூரா என்றென்றே அலறா நில்லே

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பர் சுவாமிகளின் இத் தேவாரம் சரியைத் தொண்டினைச் சிறப்பாகக் கூறுகின்றது.

சைவாலயங்களிலே சரியைத் தொண்டினைச் செய்வோர் நாடோறும் பொழுது புலர்வதற்கு முன்பாக எழுந்து ஆசார சீலராகச் சென்று தம் பணிகளை ஆற்ற வேண்டும். ஆலயத்திலே அவர்கள் செய்வதற்குப் பல தொண்டுகள் உள்ளன. அவையாவன

(1) உடலால் செய்யப்படுவன:

- கோயில் சுற்றாடலில் காணப்படும் புல், பூண்டுகளை அகற்றுதல்
- ஆலய மண்டபங்கள், வீதிகளைக் கூட்டுதல், கழுவுதல், மெழுகத் தகுந்த இடங்களைப் பசுவின் சாணம் கொண்டு மெழுகுதல், நீர் தெளித்தல்
- கோயிலின் அருகே பூந்தோட்டம் அமைத்தல், பத்திரம், புஷ்பம் எடுத்தல், மாலை தொடுத்தல்

(2) வாக்கினால் செய்யப்படுவன

- பஞ்ச தோத்திரம் ஓதுதல்
- பஞ்சாட்சர செபம் செய்தல்
- திருவிளக்கேற்றுதல், சுகந்த தூபமிடுதல், கும்பிட்டுக் கூத்தாடுதல்

- பூசைக்கான திரவியங்களைக் கொடுத்தல்
- திருவிழாக் காலங்களிலே சுவாமி காவுதல், குடை, கொடி, ஆலவட்டம், தீவர்த்தி பிடித்தல், தேர் இழுத்தல்
- சிவனடியார்களுக்கு வேண்டிய தொண்டுகளைப் புரிதல்
- அடியார்களது குருபூசைத் தினங்களைக் கொண்டாடுதல்

சிவாலயங்களில் செய்யத்தக்க சரியைத் தொண்டுகள் ஆணவத்தின் வலிமையைக் குறைக்கும் ஆற்றலுள்ளவை. மேலே குறிப்பிட்ட தொண்டுகளுடன் சிரமதானம் புரிதல், ஏழைகள், ஊனமுற்றோர் என்போருக்கு உதவுதல் முதலான சமூகப்பணிகளும் சரியைத் தொண்டின் பாற்படும். இறைவன் எல்லா உயிர்களிலும் இருக்கின்றான். ஆதலால் சகல உயிர்களுக்கும் செய்யும் தொண்டுகள் இதன்பாற்படும்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார், திலகதியார், முருகநாயனார், சங்கிலியார், நமிநந்தியடிகள், கணம்புல்ல நாயனார், அரிவாட்டாய நாயனார் முதலானோர் சரியைத் தொண்டினைப் புரிந்து முத்தியடைந்தவர்கள் ஆவர்.

கிரியை

கிரியை என்பது செயல் எனப்படும். அகச் செயல், புறச் செயல் என்னும் இரண்டினாலும் விதிப்படி இறைவனை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு கிரியையாகும். மலர்கள், பத்திரங்கள், தூபம், தீபம், திருமஞ்சனம், திருவமுது போன்ற பூசைக்குரிய பொருட்களை முதலில் ஆயத்தம் செய்தல் வேண்டும். அவற்றைக் கொண்டு மனம், மொழி மெய்களால் விதிப்படி மந்திரங்களை உச்சரித்துப் பூசை செய்தல் கிரியை வழிபாட்டில் அடங்கும். ஆலயத்தில் இடம்பெறும் நித்திய, நைமித்திய பூசைகளும் கிரியையின் பாற்படும்.

கிரியை வழிபாட்டு நெறியைச் சற்புத்திரமார்க்கம் என்பர். சற்புத்திர மார்க்கம் என்பது மகன்மைநெறி. இறைவனை தந்தையாகவும், ஆன்மாவாகிய தன்னைப் பிள்ளையாகவும் பாவனை பண்ணி வழிபடும் மார்க்கம் இதுவாகும். கிரியை நெறிக்குரிய முத்தி சாமீபம், சிவபெருமானுக்கு அருகிலிருந்து இன்பத்தை அனுபவித்து மகிழ்தல் என்பது இதன் பொருள்.

கிரியை நெறியானது 'நான்' என்ற அகங்காரத்தையும் 'எனது' என்ற மமகாரத்தையும் நீக்கும் இயல்புடையது. ஞானசம்பந்தப் பெருமான், சண்டேசுரநாயனார், பூசலார் நாயனார், புகழ்ச்சோழ நாயனார் முதலான நாயன்மார்கள் கிரியை நெறியில் நின்று முத்தியடைந்தோர்களாவர்.

பயிற்சி:

பின்வரும் வினாக்களுக்கு சுருக்கமாக விடை தருக.

1. 'இந்தச் சரீரம் எமக்குக் கிடைத்தது நாம் இறைவனை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டேயாம்' இதனைக் கூறியவர் யார்?
2. சைவ நாற்பாதங்களும் யாவை?
3. சரியை என்பதன் பொருள் யாது?
4. ஆலயத்தில் செய்யப்படும் சரியைத் தொண்டுகள் யாவை?
5. அகத்தாலும், புற உறுப்புக்களாலும் விதிப்படி இறைவனுக்குச் செய்யும் தொண்டு எவ்வாறு அழைக்கப்படும்?
6. சரியைத் தொண்டு செய்து முத்தியடைந்த நாயன்மார்கள் ஐவரைக் குறிப்பிடுக.
7. கிரியை என்பதன் பொருள் யாது? அதனை விளக்குக.
8. கிரியை வழிபாடு செய்து முத்தியடைந்த நாயன்மார்கள் நால்வரைக் குறிப்பிடுக?

14. ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர்

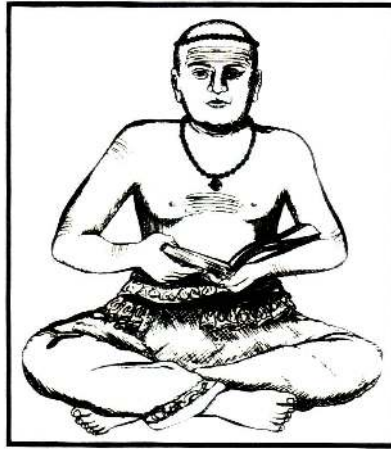
நாவலர் பெருமான், சைவநெறி தழைத்தோங்கவும் தமிழ்மொழி செழித்து வளரவும் பெரும் பணிகள் ஆற்றியவர் ஆவர். அவர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே கந்தப்பிள்ளை, சிவகாமியம்மையார் என்போருக்கு மகனாக 1822 ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். இலங்கையும் இந்தியாவும் அந்நியர் ஆட்சியின்கீழ் அப்பொழுது இருந்தன. சைவமும் தமிழும் பெரும் ஆபத்துக்களை எதிர்நோக்கிய காலப்பகுதியிலே தோன்றியவர்தான் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர். அவருக்குப் பெற்றோர் இட்ட பெயர் ஆறுமுகம். அவரின் கல்விப் புலமையையும் நாவன்மையையும், சைவத்தமிழ் பணிகளையும் பாராட்டித் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் அவருக்கு “நாவலர்” என்ற பட்டத்தை வழங்கியது. சைவம் காத்த நாவலர் பெருமானைச் சைவமக்கள் ‘ஐந்தாம் குரவர்’ எனப் போற்றுகின்றனர்.

தமது இளமையிலே நல்லூர் சுப்பிரமணிய உபாத்தியாயர், இருபாலை சேனாதிராய முதலியார், நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவர் என்போரிடம் குருகுல முறைப்படி இலக்கிய இலக்கணங்களையும் சைவசமய சாத்திரங்களையும் பயின்றார். வடமொழியையும் கற்றார். யாழ்ப்பாணம் வெஸ்லியன் மெதடிஸ்தம் இன்மத்திய கல்லூரியில் ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்றார். அக்கல்லூரியில் சிலகாலம் ஆசிரியராகவும் விளங்கினார்.

நாவலர் பெருமான் தமிழையும் சைவத்தையும் இரு கண்கள் எனக் கொண்டு வாழ்ந்தவர். பிரசங்க வன்மை, வாக்குச் சாமத்தியம், நல்லொழுக்கம், சிவபக்தி, சிவனடியார் பக்தி என்பன இளமைக் காலந்தொட்டு அவரிடம் காணப்பட்டன.

சைவசமயத்தை அழியவிடாது பாதுகாக்க நாவலர் எடுத்த முயற்சிகள் பல. புறச்சமயம் புகாது, மக்களை சைவசமயத்தில் நிலைத்து நிற்கச் செய்ய அரும்பாடுபட்டார்.

சைவசமயத்தவர் ஒரு சிலரிடம் காணப்பட்ட தவறான பழக்கவழக்கங்கள். செயல்கள் என்பவற்றை நீக்க முயன்றார். சைவப்பாடசாலைகளை நிறுவினார். அவர் நிறுவின முதலாவது பாடசாலை வண்ணார்பண்ணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையாகும். அது 1848 ஆம் ஆண்டில்

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகநாவலர்

நிறுவப்பெற்றது. தமிழ்நாடு சிதம்பரத்திலும் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை என்னும் பெயரில் பாடசாலை ஒன்றை நிறுவினார். அவ் வித்தியாசாலைகளில் போதிப்பதற்குச் சைவசமய நூல்களைப் பிரசுரித்தார். அதற்காகச் சென்னையிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் அச்சுக்கூடங்களை நிறுவினார். சைவ வினாவிடை, பாலபாடம், பெரியபுராண வசனம், கந்தபுராண வசனம், திருவிளையாடற்புராண வசனம் முதலிய பல நூல்களை எழுதி அச்சிட்டு வெளியிட்டார்.

ஏடுகளில் எழுதப்பட்டிருந்த பல பழந்தமிழ் நூல்களைப் பரிசோதித்து அச்சில் பதிப்பித்தவரும் அத்துறையில் ஏனையோருக்கு வழிகாட்டியாக விளங்கியவரும் நாவலர் பெருமானே ஆவர்.

சைவத் தமிழ்ப்பணிகளை இடையூறின்றிச் செய்வதற்குத் தமக்குக்கிடைத்த உத்தியோகத்தையும் தியாகஞ் செய்தவர் நாவலர் பெருமான். தமது வாழ்நாள் முழுவதும் பிரமச்சாரியாகவே வாழ்ந்தவர்.

சிவாலயங்களிலும் மடாலயங்களிலும் சைவசமய உண்மைகளை எடுத்துக்கூறிப் பிரசங்கம் செய்தல், புராணபடனம் செய்தல் என்பவற்றினால் சைவப் பிரசாரம் செய்தவர் நாவலர். அத்துடன் துண்டுப்பிரசுரங்களையும் வெளியிட்டார். சைவத்தின் உண்மையை விளக்கினார். சைவமக்களிடையே புகுந்துள்ள மாசுகளை நீக்கிப் புறச் சமயத்தவரின் தீவிர பிரசாரத்தைத் தடுக்க முற்பட்டார்.

நாவலர் வெள்ளிக்கிழமைகள் தோறும் சைவப்பிரசங்கம் செய்துவந்தார். அதனால் சைவ மக்கள் மதம் மாறாது தடுக்கப்பட்டனர். அந்நியர் ஆதிக்கத்தினால் மங்கிவந்த சைவம் மீண்டும் தழைத்தோங்கியது. சைவமக்கள் திருநீறு முதலிய சிவசின்னங்களை அணியவும், தேவாரம், திருவாசம் முதலிய திருமுறைகளை ஓதவும் ஆலயங்களில் சைவாகம முறைப்படி பூசை வழிபாடுகள் நடைபெறவும் வழிவகுத்தவர் நாவலர் பெருமானே ஆவர்.

திருக்கேதீஸ்வரம், கீரிமலைச் சிவன் கோயில் என்பனவற்றின் தொன்மைச் சிறப்புக்களை மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறினார். அவற்றைப் புனரமைத்து, நித்திய, நைமித்திய பூசைகளுக்கு வழிவகுக்குமாறு சைவமக்களுக்கு விஞ்ஞாபனம் விடுத்தார். அதனால் ஆலயங்கள் மீண்டும் அமைக்கப்பெற்றன. நாவலர் பெருமான் 1879 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் மக நட்சத்திரத்தில் இறைபதம் அடைந்தார். நாவலரின் தமிழ்ப்பணி, கல்விப்பணி, சமூகப்பணி யாவும் சைவ சமய விருத்தியை அடித்தளமாகக் கொண்டிருந்தன. அவர் வழியில் நாமும் சைவசமயப் பற்றுடையவராய், சைவநெறி நின்ற ஓமுகுபவர்களாய் விளங்கவேண்டியது நம் கடமையாகும்.

ஆறுமுகநாவலரின் பெருமைபற்றி சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்:

“நல்லை நகர் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேல்
சொல்லு தமிழ் எங்கே சுருதியெங்கே - எல்லவரும்
ஏத்து புராண ஆகமங்கள் எங்கே பிரசங்கமெங்கே
ஆத்தனறிவு எங்கே அறை”

பயிற்சி

1. ஆறுமுகநாவலர் பற்றி பின்வரும் விபரங்களைத் தருக?

(அ). பிறந்த ஆண்டு.

(ஆ). பெற்றோர் இட்ட பெயர்.

(இ). பிறந்த இடம்.

2. நாவலர் இலங்கையில் நிறுவிய சைவப் பாடசாலைகள் யாவை?

3. நாவலர் எழுதி வெளியிட்ட நூல்கள் மூன்றின் பெயர் தருக?

15. பெரியோரைக் கனம்பண்ணல்

அடக்கம், சாந்தம், பொறுமை ஆகிய தெய்வீக இயல்புகள் விருத்தி செய்யப்பட்டால் மனித வாழ்வுபோல் மேலானது வேறு எதுவும் இல்லை. அவ்வியல்புகள் ஒருவனது இளமைக்காலத்தில் இருந்தே வளர்க்கப்படுமாயின, அவன் பெற்ற கல்வி, செல்வம், வீரம் முதலியவற்றால் தானும் வாழ்ந்து, பிறரையும் வாழவைப்பான். பணிவுடைமை என்னும் பண்பு இல்லையாயின், ஒருவன் பெற்ற எவ்வகைச் செல்வத்தாலும் யாருக்கும் எதுவித பயனும் இல்லாமற் போய்விடும். பணிவுடைமைப் பண்பு இல்லாத ஒருவன் கர்வம் மிகுந்தவனாய் எவர் சொல்லையும் கேட்கமாட்டான். யாரையும் மதிக்கமாட்டான். அதனால் அவன் யாருக்கும் பயன்பட மாட்டான். அதனாலே தான் வள்ளுவப் பெருந்தகை.

“அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை
ஆரீருள் உய்தது விடும்.”

என அடக்கத்தின் பெருமைபைத் தெய்வீகப் பண்புகளுள் ஒன்றெனக் குறிப்பிட்டார்.

தாய், தந்தை, மாமா, மாமி, பாட்டன், பாட்டி, அண்ணா, அக்கா என எமது குடும்பத்தில் மூத்த உறவினர்கள் பலர் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் எம்மைப் பற்றியும் எமது வருங் காலம் வளமாக அமையவேண்டும் என்பது பற்றியும் அக்கறை உடையவர்கள், அவர்கள் எம்மை வளர்த்து ஆளாக்குவதற்காக அரும்பாடுபட்டு உழைக்கிறார்கள். அத்தகைய அன்புமிக்க எமது மூத்தோரை மதிப்பதும், அவர்கள் கூறும் வார்த்தைகளைக் கேட்டு அவற்றின்படி ஒழுக்குவதும் எமது தலையாய கடமைகளாகும்.

தாய், தந்தை ஆகிய இருமுது குரவரும் எமது கண்கண்ட தெய்வங்கள். அவ்விரு தெய்வங்களை மதிப்பதும் அவர்களின் ஈடினையற்ற தியாகங்களுக்குக் கைம்மாறு செய்வதும் நோய்வாய்ப்பட்டுத் தளர்ச்சியற்ற காலங்களில் அவர்களை மகிழ்விப்பதும் பிள்ளைகளாகிய நாம் செய்ய வேண்டிய இன்றியமையாத கடன்களாகும்.

“எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான்” என்பர். எமது அறியாமையை நீக்கி அறிவொளியை ஏற்றுகின்ற ஆசிரியர் கனம்பண்ணுவதற்கு உரியவர் ஆவார். இறைவனை அடைவதற்கு வழிகாட்டுபவர் குரு. எனவே அவர்களுக்குரிய கௌரவத்தை எந்நாளும் வழங்கவேண்டும்.

வீட்டுக்கு யாராவது வந்தால் அவர்களை வரவேற்று உரிய மரியாதையை நாம் செய்ய வேண்டும். வந்தவர் பெற்றோரைப் பார்க்கவந்தவராய் இருப்பினும், இன்முகத்துடன் வரவேற்று இன்சொல் பேசி ஆசனத்தில் அமரச்செய்தல் வேண்டும். அவருக்கு எமது பங்களிப்பினைச் செய்தல் அவசியம்.

பெரியோரைப் பணிந்து நடத்தல், அவர்களைக் கனம்பண்ணுதல் என்பன பலவீனத்தின் அறிகுறியாகவும், சுயமாகச் செயற்படுதலுக்குத் தடையாகவும் உள்ளதாகச் சிலரால் தவறுதலாக கருதப்படுகிறது. இத்தவறான கருத்துக் காரணமாகக் குடும்பத்திலும் சமூகத்திலுமுள்ள சுமுகநிலை பாதிக்கப்படுகின்றது. ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக இயங்கும் இயந்திர நிலைக்கு தள்ளப்படுகின்றனர். பணிவு, பொறுமை, சாந்தம் என்பன இல்லாத குடும்பங்களும், சமூகங்களும் அல்லற்பட்டு ஆற்றொணாத துயரங்கள் பலவற்றில் அழுந்துகின்றன. அதனாலேதான்.

“பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாம் தன்னை வியந்து”

எனத் திருவள்ளுவர் பணிந்து நடத்தல் பெருமை மிக்க குணம் என்பதைத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். எனவே பெற்றோர், பெரியோர், மூத்தோர் மற்றும் யாவர் முன்பும் பணிவுடன் நடந்து, அவர்களைக் கனம்பண்ணி வாழவேண்டும்.

பயிற்சி:-

1. மனித வாழ்வுக்குப் பெருமை தரும் மூன்று இயல்புகளைக் கூறுக?
2. பெரியோரைக் கனம் பண்ணுவதற்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படும் பண்பு யாது?
3. உமது குடும்பத்தில் உள்ள மூத்தோர்கள் யாவர்?
4. இரு முதுகுரவர் யாவர்?
5. “எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான்” என்னும் கூற்றில் எழுத்தறிவித்தவன் யார்?
6. “பெரியோரைக் கனம் பண்ணுதல்” என்னும் தலைப்பில் ஐந்து வசனங்கள் எழுதுக?

16. சைவ ஒழுக்கம்

வாழ்க்கைக்கு உதவும் நற்பழக்கவழக்கங்கள் சிலவற்றை நோக்குவோம். காலை எழுந்தவுடன் இறைவனை நினைக்க வேண்டியது அவசியம். எமது உடம்பு, இவ்வுலக போகங்கள் இறைவன் தந்தவை. எனவேதான் எம்முன்னோர் காலையில் நித்திரைவிட்டு எழுந்ததும் இறைவனை வணங்குவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். ஆகையால் நாம் காலையில் எழுந்தவுடன் தவறாமற் செய்யவேண்டிய சைவ மரபு ஒன்று உள்ளது. ஒரு கண நேரமாகிலும் இறைவனைத் தொழுவதே அதுவாகும்.

சமய தீட்சை பெறுதல் சைவ சமயத்தில் முக்கியமானது. சைவக் கிரியைகளை ஒருவன் செய்வதற்கு அவன் சமய தீட்சை பெற்றிருக்க வேண்டும். தீட்சை என்பது ஞானத்தைக் கொடுத்து மலத்தைக் கெடுத்தல் என்னும் பொருளை உடையது. ஏழு வயதிலாயினும், ஒன்பது வயதிலாயினும் ஒருவர் சமய தீட்சை பெற வேண்டும். தீட்சையைத் தகுந்த குருவிடமிருந்தே பெறவேண்டும்.

தினந்தோறும் காலையில் நீராடிய பின் தோயத்து உலர்ந்த ஆடை அணிய வேண்டும். சமய தீட்சை பெற்றவர்கள் நீராடிய பின்னர் அனுட்டானம் செய்யவேண்டும். சமயதீட்சை பெறாதோர் விபூதியைச் "சிவ சிவ" எனச் சொல்லி நெற்றியில் அணியலாம். அதன் பின்னர் கடவுளை வணங்குதல் வேண்டும்.

காலை, மாலை நேரத்திற் கோவிலுக்குச் சென்று வழிபடுதலும், அங்கு செய்யக்கூடிய தொண்டுகளைச் செய்வதும் இளமைக்காலத்தில் இருந்தே மேற்கொள்ள வேண்டிய நல்ல பழக்கங்கள் ஆகும்.

எமது வாழ்வைக் காக்கும் சில அறங்களையும் இளமையில் இருந்தே மேற்கொள்ளப் பழக்தல் நன்று. பிறர் மீது பொறாமை கொள்ளாதிருத்தல், பிறர் பொருளுக்கு ஆசைப்படாதிருத்தல் என்பன அவற்றுட் சில. அவை எமது மனத்திலே திருப்தியைத் தரும். "போதும் என்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து" என்பார்கள். அவ்வறங்களைக் கடைப்பிடிப்பதால் எமது வாழ்வு வளமுடையதாக அமையும்.

எக்காரியத்தைச் செய்யத் தொடங்கும் முன்னும் சிவபெருமானை நினைப்பதும் திருவைந்தெழுத்தை உச்சரித்தலும் சைவப் பழக்கங்கள் ஆகும். அதற்காகத் திருநீறு அணியும் வழக்கம் சைவ மக்கள் வாழ்வில் மேலோங்கியுள்ளது. திருநீறு அணியும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பமும் சிவ சிந்தனைக்கு எம்மை இட்டுச் செல்லும். எனவே, திருநீற்றை நெற்றியில் அணியும்போது “சிவ சிவ” எனச்சொல்லி இறைவனை நினைப்பது சைவமரபு ஆகும்.

எமது வாழ்வு புனிதமானதாக அமைவதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு எம்முன்னோர் கூறிய அறிவுரைகளின்படி ஒழுக்குவதும் அவசியம். பாதகமான விளைவுகளைத் தரும் செயல்களை நாம் செய்யாது விடுதல் வேண்டும். ஏனைய உயிர்களை வருத்தாது எமது வாழ்வை நடத்த நாம் பழகவேண்டும். பிற உயிர்களை வருத்தாமல் இருப்பதற்காக பஞ்சமாபாதகங்கள் என்னும் ஐந்து தீய செயல்களை விலக்க வேண்டும் என எம்முன்னோர் அறிவுறுத்தியுள்ளனர். கொலை, களவு, கள், காமம், பொய் என்பன அப் பஞ்சமாபாதகங்களாகும். பிற உயிர்களைக் கொல்லாமலும், பிறரது பொருள் மேல் ஆசைப்படாமலும், ஆசிரியரை இகழ்ச்சி செய்யாமலும் இருக்கப் பழகிக்கொள்ள வேண்டும். இவை நல்ல பழக்கங்கள் ஆகும். நிலையான செல்வமாகிய அன்பைத் தெய்வ வழிபாட்டின் மூலம் எம்மிடத்தே வளர்த்துக் கொள்ளலாம்.

சைவ ஒழுக்கத்திற் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய மிக முக்கியமான பண்பு தன்னலத்தைப் பேணாமல் பிறர் நலத்தைப் பேணுதல் ஆகும். அதனாலேதான் புலால் உண்ணாமை பெரிதும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

“தன்னுள் பெருக்கற்குத் தான் பிறிதான் உண்பான்
எங்ஙனம் ஆளும் அருள்”

என்பது வள்ளுவர் வாசகம். தனது உடம்பைப் பெருக்குவதற்காகப் பிறிதொன்றை வருத்தி அதன் உடம்பை அறுத்து உண்பவனுக்கு அருளே கிடையாது என்பது குறள் கூறும் கருத்து. ஆகையால் சைவ உணவு உட்கொண்டு எங்கள் வாழ்வைப் புனிதப் படுத்துவோம்.

பயிற்சி

1. காலை எழுந்தவுடன் சைவமக்கள் செய்யவேண்டிய அதி முக்கிய கடமை யாது?
2. சைவசமயக் கிரியைகள் செய்வதற்குத் தகுதியாய் அமைவது எது?
3. தெய்வ வழிபாட்டினமூலம் எம்மீடத்தே வளர்க்கக்கூடியது எது?
4. பஞ்சமாபாதகங்களும் எவை?

17. திருக்குறள்

தமிழ்மறை எனப் போற்றப்படுவது திருக்குறள். அதனை இயற்றியவர் பொய்யாமொழிப் புலவராகிய திருவள்ளுவர் ஆவார். திருக்குறள் 133 அதிகாரங்களைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் 10 குறள்கள் உள்ளன. எனவே குறள்களின் மொத்தத் தொகை 1330 ஆகும்.

திருக்குறளில் உள்ள நீதிக் கருத்துக்கள் மனிதன் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழும் வழிமுறைகளை வரையறுத்துக் கூறுவன. கடவுளை வாழ்த்துதலும், இன்சொல் பேசுதலும், ஒருவர் செய்த நன்றியை நினைவிற் கொள்ளலும், உண்மை பேசுதலும், கல்வி கற்றலும் ஆகிய நற்பண்புகள் எமது வாழ்வை வளம்படுத்துவன. வள்ளுவர் அக் கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறும் முறையினைக் கீழ்வரும் குறட்பாக்கள் மூலம் அறியலாம்.

கடவுள் வாழ்த்து

- (1) அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு (1.1)

எழுத்துக்கள் எல்லாம் அ கரமாகிய எழுத்தை முதலாகக் கொண்டுள்ளன. அது போல உலகமானது ஆதிபகவானாகிய இறைவனை முதல் வனாகக் கொண்டுள்ளது.

மெய்யறிவை உடைய இறைவனது நல்ல பாதங்களை (ஒருவர்) வணங்காராயின, அவர கற்ற கலவி அறிவால் ஆகிய பயன யாது? (எதுவுமில்லை)

இனியவை கூறல்

(3) பணிவுடையன் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு அணியல்ல மற்றுப் பிற. (10.5)

கீழ்ப்படிதல், இன்சொல் பேசுதல் ஆகியன ஒருவனுக்கு அழகாகும் (இவை இரண்டுமன்றி) பிற அணிகள் அழகைத் தருவனவல்ல.

(4) இனிய உளவாக இன்னாத கூறல கனியிருப்பக் காய்கவரந் தற்று. (10.10)

அறத்தைத் தரும் இனிய சொற்கள் இருக்கத்தக்கதாக பாவந்தரும் இன்னாத சொற்களை ஒருவர் கூறுதல் இனிமையான கனிகள் இருக்கத்தக்கதாக இன்னாத காய்களை நுகர்தற்கு ஒப்பானதாகும்.

செய்நன்றி அறிதல்

- (5) காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது (11.2)

ஒருவருக்கு உரிய காலத்தில் இன்னொருவர் செய்த உதவி (அளவிற்) சிறிதாக இருந்தாலும், (செய்யப்பட்ட காலத்தை நோக்க) அவ்வுதவி உலகத்திலும் மிகப் பெரியது.

- (6) நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று (11.8)

ஒருவர் செய்த நன்மையை மறப்பது அறமன்று. அவர் செய்த தீமையை அப்போதே மறப்பது நல்ல அறமாகும்.

வாய்மை

- (7) வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
தீமை இலாத சொல்லல். (30.1)

மெய்மை என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது எதுவெனில், அது இன்னோர் உயிருக்குத் தீங்கை ஏற்படுத்தாத சொற்களைச் சொல்லுதல் ஆகும்.

- (8) புறந்துாய்மை நீரான் அமையும் அகந்துாய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும். (30.8)

நீரினால் உடலைக் கழுவுவதனால் ஒருவனுக்கு உடற்குத்தம் ஏற்படும். அதுபோல மனச்சுத்தம் வாய்மை பேசுவதால் அறியப்படும்.

கல்வி

- (9) தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறும் அறிவு (40.6)

மணலில் உள்ள நீர்நிலையைத், தோண்டிய அளவிற்கு ஏற்ப நீர் ஊறும்.(அவ்வாறே) மக்கள் கற்ற அளவிற்கு ஏற்ப அறிவு ஊற்றெடுத்துப் பெருகும்.

- (10) ஒருமைக்கண் தான் கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து. (40.8)

ஒருவன் ஒரு பிறப்பில் கற்ற கல்வியானது அவனுக்கு ஏழுபிறப்பிலும் சென்று உதவும்.

(இப்பாடல்கள் யாவும் மனமம் செயதற்குரியவை)

பயிற்சி:

(அ) பொருத்தமான சொற்களைக் கொண்டு, கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக.

1. தமிழ் மறை எனப் போற்றப்படும் நூல்
2. திருக்குறளை இயற்றினார்.
3. எல்லா எழுத்துக்களும் முதலாக (ஆரம்பமாக) உடையன.
4. ஒருவனுக்கு, ஆகிய இரண்டும் அழகைத் தரும்.
5. பாவந்தரும் சொற்களைக் கூறக் கூடாது.

விலாசியாடு:

புதிதாக கல்னிக் கயுடன் சிபிமுள்ளி
Bessemerstrasse 7c, 70435 Stuttgart

www.saraswati.org